

«Bert fólk við serligum lendiloyvi, sleppa at landa í Vágum — ja, sjálvt ikki flogskiparar við heimsins bestu pappír-um, sleppa niður í Vágum, uttan serligt loyvi», skrivir Poul Michelsen.

— Góð ella minni góð pappír finnst ikki innan flogferðslu. Hugtakið «serligt lendiloyvi» finst heldur ikki, sigur Edmund Simonsen.

Kirkjubønes má spreingjast burtur

— um tú skal nærkast ICAO-reglugerðun-um, skrivir Edmund Simonsen, flogskip-araovasti á Tyrludeildini, í einum svari til Poul Michelsen.

Sakligheit og próvførsla er ikki nakað, ið tú leggur stóran dent á, Poul Michelsen. Tú skrivir: «Skal eitt flogfar landa við manning, ið ikki er kend við viðurskiftini í Vágum, er altíð vandi á ferð. Eg haldi, at prógvini eru nóg ítøkjugileg». Viðari skrivir tú: «Bert fólk við serligum lendiloyvi sleppa at landa í Vágum — ja, sjálvt ikki flogskiparar við heimsins bestu pappír, sleppa niður í Vágum, uttan serligt loyvi». Hetta er beinleiðis sjálmótsigandi, og prógvur fyrri undirritaða, at tú hoyrir nógvar hálvkvøðnar visur, men hevur ikki nakað beinleiðis innlit í tí, tú tosar og skrivir um. Tí fellur tað mær trupult at acceptera teg sum eitt orakul, tað snýr seg um flogferðslu.

Góð ella minni góð pappír finnst ikki innan flogferðslu. Har finnst bert pappír, ið eru neyðug til ymskar støddir og

ymisk sløg av flogfórum. Eitt hugtak sum «serligt lendiloyvi» finst ikki innan flogferðslu. Ein flogskipari við neyðugum pappír kann prinsipielt landa hvar hann vil, kring allan heim.

Tó so, Poul Michelsen, eitt sindur er í tí tú skrivir, men tú misfatar hvat tað snýr seg um, óivað vegna tørvandi kunnleika, og nýtir henda tørvandi kunnleika í negativari framerking. Tað er stóru munur á, hvat ein flogskipari í friari vinnu kann tilláta sær, í mun til ein flogskipara hjá einum flogfelag innan ferðafólkaflutning. Hesir fáa ikki loyvi at flúgva hvar teir vilja, uttan fyrilit. Teir skulu við jøvnum millumbilum demonstrera fyrri teirra chefpiloti, at teir hava fullan kunnleika til tey pláss, teir flúgva til — ikki bert í Vágum — men alla staðni har flogfelagið flýgur. Tað er vanligt hjá

øllum anerkendum flogfeløgum at hava fastar flogskiparar til fastar rutur. Í hvussu so er senda teir ikki nakran flogskipara á eina nýggja rutu, uttan at viðkomandi hevur fingið «route check», t.v.s. gjørdur fult út kunnugur við tað plássið, hann skal flúgva til. Hetta snýr seg um tryggleika, Poul Michelsen — ikki bert í Vágum — men eisini í London, New York o.a. Sjálvandi er trygdarstöði hægri, tá menn eru staðkendir. Hetta hevur einki at gera við serligt lendiloyvi ella serútbúgving, sum tú tíðum hevur tosað um.

Nevnast kann eisini, at Tyrludeildin hevur dansk- ar flogskiparar sum frítíðaravloysarar í summar. Hesir eru millum mest royndu flogskiparar í Danmark. Allir hava flogið í Føroyum áður, onkur av teimum stovnst setti enn tá føroysku tyrlu-

flúgvingina. Vit sleptu teimum ikki bara út at flúgva her, nei, teir skuldu fyrst ígjøgnum allar hondbókur okkara, teoretiska gjøgnumgongd, royna øll sløg av flúgving og síðani flúgva runt til øll tey støð, vit vanliga landa á. Sjálvandi skuldu teir hava fyr- mun av øllum teimum royndum, ið vit hava, ið vanliga flúgva í hesum umhvørvi hvønn dag. Hetta er ein spurningur um at hava eitt so høgt trygdarstöði sum gjørligt, og hevur einki við nakran flogvøll at gera.

Tá tú tosar um trygd og longdir á flogvøllum, Vág- ar contra Glyvursnes, Poul Michelsen, hvi kemur tú ikki við nokrum fakta um Glyvursnes? Tú hevur jú fingið eina rapport frá íslendsku loft- ferðslumyndugleikunum. Henda rapportin inniheldur í hvussu so er vansar, ið krevja størri serloyvi

Framhald á síðu 8

Dómarin gevur útvarpinum frammaná

Hevur kært til Útvarps- nevdina, tí útvarpið vildi ikki koma við rættleiðing

Jógvan Andreassen, sorin- skrivari, hevur sent Út- varpsnevndini eina kær- u.

Í brævi til Útvarps- nevndina sigur hann m.a., at Útvarpið fleiri ferðir hesa seinastu tíðina — seinast týsdagin — hevur borið tey tíðindi, at Fø- oya Landsstýri ætlar at fara undir samráðingar við ríkisstýrið um millum annað umskipan av sýslu- mansembætunum í Føroy- um. Í hesum sambandi nevndi útvarpið, at ein av orsøkunum til hetta ynski landsstýrisins skuldi vera viðgerðin av fútarættar- málum á bygd. Nevnt varð, at fútarættarmál á bygd als ikki vóru við- gjørd síðan 1. januar í ár, og at øll fólk, eisini tey á bygd, nú máttu koma til Havnar, tá tey skulu í fútarættin, skrivir sorin- skrivarin og heldur fram:

— Henda umrøða av viðgerðini av fútarættar- málum á bygd er beinleið- is ósonn. Rætt er tað, at tað eitt skifti stungu seg upp ávisir trupulleikar í sambandi við broyting av mannagongdini í slíkum málum, men eru hesi viðurskifti fyrri langari tíð síðani fingin í rættlag, og

Jógvan Andreassen, sorin- skrivari, heldur tað vera átaluvrt, at útvarpið ikki tekur rættleiðingina upp.

eru fútarættarmál eisini á bygd síðan 1. januar í ár viðgjørd á fult forsvarlig- an hátt og innan eina rimuliga tíð.

Tá útvarpið hevði borið hesi ósonnu tíðini, eisini aftur í gjár, ringdi ein av medarbeiðarum mínum, eftir boðum frá mær, út- varpið upp og bað um at fáa eina rættleiðing í tíð- indasendingini týskvøld- ið, men er eingin rættleið- ing komin.

Eg haldi, at tað er átaluv- vert av útvarpinum at koma við hesum ósonnu tíðindum uttan at tryggja sær, at nakað hald var í teimum. Hetta kundi ver- ið gjørt við eini telefon- uppringing til mín ella ein av medarbeiðarum mí- num. Eisini haldi eg tað vera átaluvrt av útvarp- inum ikki at eftirlíka áheitan míni um rættleið- ing, sigur Jógvan Andrea- sen, sorinsskrivari, í kær- u síni til útvarpsnevndina.